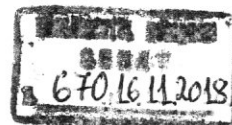

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea art. 56¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice*, inițiată de domnul deputat ALDE Ică Florică Calotă împreună cu un grup de parlamentari ALDE, PSD (**Bp. 443/2018**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 56¹ din *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare*, cu un alineat nou, alin (4), astfel încât modificarea limitelor ariilor naturale protejate să fie posibilă, prin scoaterea unor suprafețe din interiorul acestora, dacă titularii dețin licențe de concesiune pentru exploatarea de resurse minerale neregenerabile, în temeiul legislației miniere în vigoare.

De asemenea, se propune ca noile limite ale ariilor naturale protejate să se stabilească prin hotărâre a Guvernului.

II. Observații

Precizăm că *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007* a fost emisă pentru a transpune în legislația internă *Directiva 79/409/CEE privind conservarea păsărilor sălbatice* și *Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică*, forma actuală a actului normativ respectând prevederile celor două directive. Propunerea de modificare intră în contradicție cu legislația europeană anterior menționată. Modificarea legislativă în sensul propus poate conduce la declanșarea procedurii de infrigement.

De asemenea, prin *Legea nr. 158/2018 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice* s-a intervenit recent asupra art. 56¹ din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007*, în sensul introducerii alin. (4) - (7).

În acest context, semnalăm că intervenția legislativă nu ar putea viza „introducerea unui nou alineat”, respectiv, „alin. (4)” al articolului în cauză, ci, eventual „modificarea alin. (4)” al acestui articol.

2. Referitor la teza finală propusă pentru alin. (4) al art. 56¹ din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007*, potrivit căreia „*Modalitatea de stabilire a limitelor noilor arii naturale protejate se stabilește prin hotărâre a Guvernului*”, semnalăm că aceasta instituie un paralelism legislativ în raport cu prevederile alin. (5) ale aceluiași articol din ordonanță, care reglementează concret aspectele referitoare la modalitatea de stabilire a ariilor naturale protejate, fiind astfel incidente prevederile art. 16 alin. (1) teza I și alin. (2) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

În plus, semnalăm că între soluțiile propuse și normele existente în alin. (5) al art. 56¹ din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007* există o necorelare, având în vedere că în prezent „*Modalitatea de modificare a limitelor, prevăzută la alin. (4), se realizează, la cererea titularului de licență, prin act administrativ al conducătorului autorității publice centrale de protecție a mediului*”, iar nu prin hotărâre a Guvernului astfel cum se preconizează prin inițiativa legislativă. Prin urmare, apreciem că se încalcă prevederile art. 6 din *Legea nr. 24/2000*,

potrivit cărora proiectul de act normativ trebuie să se coreleze și să se armonizeze cu ansamblul reglementărilor legale¹.

Totodată, apreciem că soluțiile preconizate sunt în contradicție și cu prevederile art. 8 alin. (4) teza I din *Legea nr. 24/2000*, având în vedere că acestea nu respectă cerințele de previzibilitate, stabilitate și certitudine edictate de prevederile legale mai sus menționate, acestea generând confuzii și neclaritate.

În consecință, învederăm că soluțiile propuse creează premisele unor vicii de neconstituționalitate în raport cu principiul legalității consacrat de art. 1 alin. (5) din *Constituție*².

În plus, menționăm că o nouă intervenție legislativă asupra art. 56¹ din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007*, care, astfel cum s-a precizat anterior, a fost modificat recent prin *Legea nr. 158/2018*, ar putea fi interpretată ca o dovadă a instabilității legislative, prin aceasta propunerea legislativă putând fi, de asemenea, vulnerabilă din perspectiva respectării principiului legalității.

Având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în care s-a statuat că, deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, respectarea lor concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității juridice (*Decizia nr. 1/2014*³, *Decizia nr. 681/2012*⁴, ș.a.), se conchide în sensul că măsurile mai sus menționate, încalcă acest principiu.

De asemenea, prin *Decizia nr. 404/2008*⁵, Curtea a reținut că „(...) deși nu este în mod expres consacrat de Constituția României, se deduce

¹ a se vedea *Decizia nr. 63/2018*, potrivit căreia „(...) în corpul unui act normativ nu pot fi instituite aceleași reglementări în mai multe articole. Aceasta constituie o încălcare a art. 16 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000* privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în *Monitorul Oficial al României, Partea I*, nr. 260 din 21 aprilie 2010, și, implicit, a celor ale art. 1 alin. (5) din *Constituție*. Prin urmare, Curtea constată că art. 1 pct. 26 [cu referire la art. 4 alin. (1) din *Legea nr. 288/2004*] din lege încalcă art. 1 alin. (5) din *Constituție*”. (parag. 55). Totodată, prin *Decizia nr. 363/2015*, Curtea a statuat că „(...) normele de tehnică legislativă referitoare la integrarea proiectului în ansamblul legislației statuează că actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, scop în care actul normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel cu care se află în conexiune [art. 13 lit. a) din *Legea nr. 24/2000*]”.

² în acest sens, amintim *Decizia nr. 17/2015* prin care Curtea Constituțională a statuat că: „Potrivit art. 8 alin. (4) teza întâi din *Legea nr. 24/2000*, „textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce”, iar potrivit art. 36 alin. (1) din aceeași lege, „actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie”.

³ 96. Curtea constată că prin reglementarea normelor de tehnică legislativă legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară”.

⁴ asupra obiecției de neconstituționalitate a Legii privind stabilirea unor măsuri de descentralizare a unor competențe exercitate de unele ministere și organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și a unor măsuri de reformă privind administrația publică.

⁵ referitoare la obiecția de neconstituționalitate privind *Legea pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011*.

⁶ *Decizia nr. 404/2008* referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 din *Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004*.

atât din prevederile art. 1 alin. (3), potrivit cărora România este stat de drept, democratic și social, cât și din preambulul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel cum a fost interpretat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa”. Referitor la același principiu, instanța de la Strasbourg a reținut că „unul dintre elementele fundamentale ale supremației dreptului este principiul securității raporturilor juridice”(Hotărârea din 6 iunie 2005 pronunțată în Cauza Androne împotriva României; Hotărârea din 7 octombrie 2009 pronunțată în Cauza Stanca Popescu împotriva României).

Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că „odată ce Statul adoptă o soluție, aceasta trebuie să fie pusă în aplicare cu claritate și coerență rezonabile pentru a evita pe cât este posibil insecuritatea juridică și incertitudinea pentru subiectele de drept vizate de către măsurile de aplicare a acestei soluții (...)”⁶.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

PRIM-MINISTRU

Viorica DÂNCILĂ

Domnului senator **Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU**
Președintele Senatului

⁶ Hotărârea din 1 decembrie 2005 pronunțată în Cauza Păduraru împotriva României, Hotărârea din 6 decembrie 2007 pronunțată în Cauza Beian împotriva României.